

USTAWA**z dnia 29 lipca 2005 r.****o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej¹⁾****Opracowano na
podstawie Dz.U. z
2005 r. Nr 179, poz.
1484, z 2006 r. Nr
107, poz. 723.****Rozdział 1****Przepisy ogólne****Art. 1.**

Ustawa określa:

- 1) niektóre formy wspierania działalności innowacyjnej, w szczególności zasady i tryb udzielania kredytu technologicznego i umarzania części tego kredytu;
- 2) zasady nadawania statusu centrum badawczo-rozwojowego.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) badania - badania naukowe, badania przemysłowe i badania przedkonkurencyjne;
- 2) badania naukowe - badania naukowe w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz.U. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 727);
- 3) badania przemysłowe - badania przemysłowe w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki;
- 4) badania przedkonkurencyjne - badania przedkonkurencyjne w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, ustawę z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych, ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, ustawę z dnia 20 marca 2002 r. o finansowym wspieraniu inwestycji, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz ustawę z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki.

- 5) duża inwestycja - inwestycję, w której wydatki kwalifikujące się do objęcia pomocą w formie umorzenia części kredytu technologicznego przekraczają równowartość w złotych 50 mln euro netto (bez podatku od towarów i usług) według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień złożenia wniosku o udzielenie kredytu technologicznego, przy czym:
- a) wydatki na inwestycję są wydatkami na środki trwale dokonywanymi w okresie trzech lat od dnia złożenia wniosku o udzielenie kredytu technologicznego przez jednego lub więcej przedsiębiorców realizujących tę inwestycję oraz
 - b) środki trwale są powiązane ze sobą fizycznie lub funkcjonalnie i służą do realizacji ściśle określonego celu, w szczególności produkcji konkretnego produktu lub różnych produktów, jeżeli są one wytwarzane przy wykorzystaniu takich samych surowców;
- 6) działalność innowacyjna - działalność związaną z przygotowaniem i uruchomieniem wytwarzania nowych lub udoskonalonych materiałów, wyrobów, urządzeń, usług, procesów lub metod, przeznaczonych do wprowadzenia na rynek albo do innego wykorzystania w praktyce;
- 7) inwestycja technologiczna – inwestycję polegającą na:
- a) zakupie nowej technologii, jej wdrożeniu i uruchomieniu w oparciu o nią produkcji nowych lub zmodernizowanych wyrobów lub świadczenia nowych lub zmodernizowanych usług albo
 - b) wdrożeniu własnej nowej technologii i uruchomieniu w oparciu o nią produkcji nowych lub zmodernizowanych wyrobów lub świadczenia nowych lub zmodernizowanych usług;
- 8) jednostka naukowa - jednostkę naukową w rozumieniu art. 2 pkt 9 lit. a-f ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki;
- 9) kredyt technologiczny - kredyt, który może ulec częściowemu umorzeniu na zasadach określonych w ustawie, udzielony przedsiębiorcy na inwestycję technologiczną;
- 10) nowa technologia - wiedzę technologiczną w postaci wartości niematerialnych i prawnych, w szczególności wyniki badań naukowych i prac rozwojowych, która umożliwia wytwarzanie nowych lub udoskonalonych wyrobów lub usług i która nie jest stosowana na świecie dłużej niż 5 lat;
- 11) prace rozwojowe - prace rozwojowe w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki;
- 12) przedsiębiorca - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.²⁾);
- 13) przedsiębiorca w trudnej sytuacji ekonomicznej – przedsiębiorcę spełniającego kryteria określone w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących udzielania pomocy publicznej³⁾;

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468 i Nr 178, poz. 1480.

14) używane środki trwałe - środki trwałe stanowiące:

- a) budynki i budowle lub ich części - jeżeli od końca roku, w którym zakończono budowę tych obiektów, minęło co najmniej 5 lat,
- b) pozostałe środki trwałe, z wyjątkiem gruntów, których okres używania przez przedsiębiorcę dokonującego ich dostawy wyniósł co najmniej 6 miesięcy

- które nie zostały nabyte lub wytworzone z wykorzystaniem pomocy publicznej.

Rozdział 2

Kredyt technologiczny

Art. 3.

1. Kredyt technologiczny jest udzielany przez Bank Gospodarstwa Krajowego ze środków Funduszu Kredytu Technologicznego, o którym mowa w art. 9.
2. Kredyt technologiczny nie może być udzielany na realizację:
 - 1) dużej inwestycji lub
 - 2) inwestycji w sektorze hutnictwa żelaza i stali, włókien syntetycznych, górnictwa węgla i rybołówstwa oraz na działalność związaną z produkcją, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów, o których mowa w Załączniku nr 1 do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.
3. W przypadku inwestycji technologicznej w sektorze budownictwa okrętowego, kredyt technologiczny może być udzielony wyłącznie na unowocześnienie lub modernizację istniejących stoczni w celu poprawy efektywności posiadanych instalacji. Udzielenie kredytu technologicznego nie może być związane z restrukturyzacją finansową danej stoczni.
4. Kredytu technologicznego nie udziela się przedsiębiorcy będącemu w trudnej sytuacji ekonomicznej lub w okresie restrukturyzacji realizowanej z udziałem pomocy publicznej, chyba że jest mikroprzedsiębiorcą lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001/WE z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001), zmienionego rozporządzeniem nr 364/2004/WE z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz. Urz. WE L 63 z 28.02.2004), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 70/2001”.

Art. 4.

1. Kredyt technologiczny jest udzielany na warunkach nie odbiegających od warunków oferowanych na rynku, z zastrzeżeniem możliwości częściowego umorzenia kwoty kapitału kredytu.

³⁾ Kryteria te są określone w pkt 9-11 Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz.Urz. UE C 244 z 1.10.2004).

2. Udział własny przedsiębiorcy w finansowaniu inwestycji technologicznej, na którą będzie udzielony kredyt technologiczny, nie może być mniejszy niż 25% wartości tej inwestycji.
3. Udziału własnego, o którym mowa w ust. 2, nie mogą stanowić środki, które zostały uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z udzieloną pomocą publiczną, w szczególności w formie kredytów, dopłat do oprocentowania kredytów, a także gwarancji lub poręczeń, na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku.
4. Wysokość kapitału kredytu technologicznego nie może przekroczyć równowartości w złotych kwoty 2 mln euro przeliczanej według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień udzielenia kredytu technologicznego.

Art. 5.

1. Wnioski o udzielenie kredytu technologicznego w danym roku kalendarzowym składa się w miesiącach kwietniu, lipcu i październiku.
2. Bank Gospodarstwa Krajowego rozpatruje wnioski o udzielenie kredytu technologicznego według kolejności wpływu.
3. Do wniosku przedsiębiorca dołącza następujące dokumenty:
 - 1) aktualny odpis z rejestru przedsiębiorców albo aktualne zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej;
 - 2) opinię sporządzoną przez jednostkę naukową, centrum badawczo-rozwojowe, o którym mowa w art. 12, lub stowarzyszenie naukowo-techniczne o zasięgu ogólnopolskim, których zakres działania jest związany z inwestycją technologiczną, na którą ma być udzielony kredyt technologiczny, potwierdzającą, że technologia, w oparciu o którą będzie realizowana inwestycja, jest nową technologią;
 - 3) dokumenty potwierdzające udział własny przedsiębiorcy w finansowaniu inwestycji technologicznej, na którą ma być udzielony kredyt technologiczny;
 - 4) informację o pomocy publicznej uzyskanej na realizację inwestycji technologicznej będącej przedmiotem wniosku, która będzie finansowana kredytem technologicznym;
 - 5) informację o planowanych wydatkach kwalifikujących się do objęcia pomocą w formie umorzenia kredytu technologicznego, o których mowa w art. 6 ust. 8.
4. Opinia, o której mowa w ust. 3 pkt 2, powinna zawierać opis nowej technologii, w oparciu o którą będzie realizowana inwestycja technologiczna i okres jej stosowania na świecie.
5. Jeżeli do wniosku nie zostały dołączone dokumenty, o których mowa w ust. 3, Bank Gospodarstwa Krajowego wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia braków w terminie 14 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.
6. Bank Gospodarstwa Krajowego rozpatruje wniosek w terminie 60 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku.

7. Bank Gospodarstwa Krajowego rozpatruje wnioski o udzielenie kredytu technologicznego do wyczerpania środków określonych w planie finansowym, o którym mowa w art. 11 ust. 2.

Art. 6.

1. Bank Gospodarstwa Krajowego dokonuje umorzenia części kredytu technologicznego na zasadach określonych w ustawie.
2. Bank Gospodarstwa Krajowego dokonuje umorzenia części kredytu technologicznego w ratach w wysokości odpowiadającej 20% wartości netto wykazanej na przedkładanych, nie częściej niż dwa razy w roku, przez kredytobiorcę fakturach dokumentujących dokonanie sprzedaży towarów lub usług powstałych w wyniku inwestycji technologicznej finansowanej z kredytu technologicznego wraz z potwierdzeniem dokonania zapłaty.
3. Całkowita kwota umorzenia, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć:
 - 1) równowartości w złotych 1 mln euro przeliczonej według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień dokonania umorzenia;
 - 2) 50% kwoty wykorzystanego kapitału kredytu technologicznego;
 - 3) w danym roku kalendarzowym - iloczynowi 10% kwoty kapitału wykorzystanego kredytu technologicznego i liczby lat, które upłynęły od dnia udzielenia przedsiębiorcy kredytu technologicznego;
 - 4) 30% wydatków, o których mowa w ust. 8, w przypadku inwestycji technologicznej realizowanej w Warszawie lub Poznaniu, z zastrzeżeniem ust. 4-7;
 - 5) 40% wydatków, o których mowa w ust. 8, w przypadku inwestycji technologicznej realizowanej we Wrocławiu, Krakowie lub Gdańsku-Gdyni-Sopocie, z zastrzeżeniem ust. 4-7;
 - 6) 50% wydatków, o których mowa w ust. 8, w przypadku inwestycji technologicznej realizowanej na obszarach niewymienionych w pkt 4 i 5, z zastrzeżeniem ust. 4-7.
4. Pomoc w formie umorzenia, o którym mowa w ust. 2, podlega sumowaniu z inną pomocą publiczną uzyskaną przez przedsiębiorcę w innych formach oraz z innych źródeł, przeznaczoną na inwestycję technologiczną będącą przedmiotem kredytu technologicznego lub na tworzenie nowych miejsc pracy związanych z tą inwestycją, i nie może łącznie przekroczyć limitów, o których mowa w ust. 3 pkt 4-6 oraz w ust. 5-7.
5. W przypadku gdy umorzenie dotyczy kredytu technologicznego udzielonego na inwestycję technologiczną w sektorze motoryzacyjnym, maksymalna wielkość pomocy publicznej wynosi 30% limitów, o których mowa w ust. 3 pkt 4-6, jeżeli wartość całkowitej pomocy publicznej brutto, o której mowa w ust. 4, przekracza równowartość 5 mln euro.
6. W przypadku gdy umorzenie dotyczy kredytu technologicznego udzielonego na inwestycje technologiczne w sektorze budownictwa okrętowego, maksymalny limit pomocy publicznej wynosi 22,5% wydatków, o których mowa w ust. 8.
7. W przypadku gdy umorzenie kredytu technologicznego jest udzielane przedsiębiorcy będącemu mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu rozporządzenia nr 70/2001, maksymalną wysokość limitów, o których

mowa w ust. 3 pkt 4-6, podwyższa się o 15 punktów procentowych brutto, z wyłączeniem przedsiębiorcy działającego w sektorze transportu.

8. Umorzeniem mogą być objęte, pomniejszone o należny podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, następujące wydatki poniesione w związku z realizacją inwestycji technologicznej, udokumentowane zapłaconymi fakturami:
- 1) na zakup, na warunkach rynkowych, nowych lub używanych środków trwałych, z wyłączeniem środków transportu, w przypadku przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie transportu;
 - 2) na rozbudowę lub modernizację istniejących środków trwałych;
 - 3) na instalację i uruchomienie środków trwałych;
 - 4) na prace przedrealizacyjne, w tym niezbędne studia, ekspertyzy, koncepcje, projekty techniczne bezpośrednio i wyłącznie związane z wdrożeniem nowej technologii, w oparciu o którą jest realizowana inwestycja technologiczna finansowana kredytem technologicznym oraz koszty produkcyjne niezbędne do legalizacji technologicznej produktu (wyrobu lub usługi) powstałego w wyniku tej inwestycji;
 - 5) na zakup wartości niematerialnych i prawnych w formie: patentów, licencji, nieopatentowanej wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania, które w przypadku przedsiębiorcy niebędącego mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu rozporządzenia nr 70/2001 nie mogą przekroczyć 25% wydatków, o których mowa w pkt 1 i 2, pod warunkiem że:
 - a) będą stanowić własność kredytobiorcy i będą przez niego wykorzystywane wyłącznie w podregionie w rozumieniu przepisów o Nomenklaturze Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS), w którym zrealizowana została inwestycja technologiczna finansowana kredytem technologicznym, przez okres co najmniej 5 lat od dnia zakończenia inwestycji,
 - b) zostały nabyte od osób trzecich na warunkach rynkowych,
 - c) podlegają amortyzacji zgodnie z przepisami podatkowymi.
9. Umorzenie części kredytu technologicznego dla celów podatku dochodowego jest traktowane jako zwrot przedsiębiorcy wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w ust. 8 pkt 5.

Art. 7.

Umorzenie następuje pod warunkiem, że kredytobiorca przedłoży następujące dokumenty:

- 1) faktury dokumentujące wydatki, o których mowa w art. 6 ust. 8;
- 2) faktury dokumentujące sprzedaż towarów lub usług powstałych w wyniku inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym odpowiednio za okres od zakończenia tej inwestycji do dnia umorzenia lub okres od dnia ostatniego umorzenia do dnia kolejnego umorzenia;

- 3) opinię sporządzoną przez jednostkę naukową, centrum badawczo-rozwojowe lub stowarzyszenie naukowo-techniczne o zasięgu ogólnopolskim, których zakres działania jest związany z inwestycją technologiczną finansowaną kredytem technologicznym, potwierdzającą zastosowanie nowej technologii, na którą został udzielony kredyt technologiczny;
- 4) informację o pomocy publicznej udzielonej na realizację inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym odpowiednio za okres do dnia pierwszego umorzenia lub okres od dnia ostatniego umorzenia do dnia kolejnego umorzenia;
- 5) zobowiązanie, że działalność gospodarcza związana z inwestycją technologiczną finansowaną kredytem technologicznym będzie prowadzona przez co najmniej 5 lat od dnia jej zakończenia, pod rygorem zwrotu umorzonej kwoty kredytu technologicznego;
- 6) zaświadczenie wydane przez naczelnika właściwego urzędu skarbowego o niezaleganiu z zapłatą podatków odpowiednio za okres od zakończenia tej inwestycji do dnia umorzenia lub okres od dnia ostatniego umorzenia do dnia kolejnego umorzenia;
- 7) zaświadczenie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o niezaleganiu z zapłatą podatków i opłat lokalnych;
- 8) zaświadczenie właściwego miejscowo oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu z zapłatą składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne odpowiednio za okres od zakończenia tej inwestycji do dnia umorzenia lub okres od dnia ostatniego umorzenia do dnia kolejnego umorzenia.

Art. 8.

W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do udzielania kredytu technologicznego oraz czynności związanych z wykonywaniem umowy kredytu technologicznego, w tym do ustanawiania zabezpieczeń, stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁴⁾).

Rozdział 3

Fundusz Kredytu Technologicznego

Art. 9.

W Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się Fundusz Kredytu Technologicznego, zwany dalej „Funduszem”.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727 i Nr 167, poz. 1398.

Art. 10.

1. Na Fundusz składają się:

- 1) dotacje celowe z budżetu państwa określone corocznie w ustawie budżetowej;
- 2) spłaty rat kapitałowych kredytów technologicznych;
- 3) prowizje za udzielanie kredytów technologicznych;
- 4) odsetki od udzielonych kredytów technologicznych;
- 5) odsetki od lokat środków Funduszu w bankach;
- 6) środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej oraz inne środki pochodzące ze źródeł zagranicznych niepodlegające zwrotowi;
- 7) inne wpływy.

2. Środki Funduszu przeznacza się na:

- 1) udzielanie kredytów technologicznych;
- 2) pokrywanie kosztów funkcjonowania Funduszu;
- 3) wynagrodzenie prowizyjne przysługujące Bankowi Gospodarstwa Krajowego w wysokości iloczynu kosztów, o których mowa w pkt 2, i współczynnika 0,1.

Art. 11.

1. Bank Gospodarstwa Krajowego wyodrębnia w swoim planie finansowym plan finansowy Funduszu opracowany w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

2. Plan finansowy Funduszu określa co najmniej:

- 1) łączną kwotę, która może być przeznaczona na udzielanie kredytów technologicznych w danym roku;
- 2) łączną wysokość kwoty, do której przewiduje się umorzenia kredytów technologicznych;
- 3) przewidywane przychody i wydatki.

3. Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza dla Funduszu odrębne sprawozdanie finansowe oraz rachunek zysków i strat.

4. Bank Gospodarstwa Krajowego składa ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do końca miesiąca następującego po każdym kwartale, sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu.

Rozdział 4

Status centrum badawczo-rozwojowego

Art. 12.

1. Przedsiębiorca niebędący jednostką badawczo-rozwojową może uzyskać status centrum badawczo-rozwojowego.
2. Status centrum badawczo-rozwojowego może uzyskać przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1:
 - 1) którego przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za rok obrotowy poprzedzający rok złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 6, wyniosły co najmniej równowartość w złotych 800 000 euro przeliczoną według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roku obrotowego poprzedzającego rok złożenia wniosku;
 - 2) którego przychody netto ze sprzedaży wytworzonych przez siebie wyników badań lub prac rozwojowych stanowią co najmniej 50% przychodów określonych w pkt 1;
 - 3) który nie zalega z zapłatą podatków, składek na ubezpieczenia społeczne i składek na ubezpieczenie zdrowotne.
3. Kryteria, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, ustala się w oparciu o zbadane i pozytywnie zaopiniowane przez biegłego rewidenta oraz zatwierdzone przez organ zatwierdzający sprawozdanie finansowe za rok obrotowy poprzedzający rok złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 6.
4. Organem uprawnionym do nadawania statusu centrum badawczo-rozwojowego jest minister właściwy do spraw gospodarki.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki nadaje status centrum badawczo-rozwojowego, w drodze decyzji administracyjnej, po zasięgnięciu opinii:
 - 1) ministra właściwego do spraw nauki, w zakresie zgodności z kierunkami polityki naukowo-technologicznej i innowacyjnej państwa oraz w zakresie badań i prac rozwojowych, o których mowa w ust. 6 pkt 6;
 - 2) ministra właściwego ze względu na rodzaj działalności prowadzonej przez przedsiębiorcę, w zakresie zgodności z priorytetowymi kierunkami prowadzenia badań i prac rozwojowych;
 - 3) wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę ubiegającego się o nadanie statusu centrum badawczo-rozwojowego.
6. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, ubiegający się o nadanie statusu centrum badawczo-rozwojowego składa wniosek do ministra właściwego do spraw gospodarki. Wniosek powinien zawierać:
 - 1) firmę, siedzibę i adres przedsiębiorcy;
 - 2) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy;
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
 - 4) numer REGON;

- 5) dane dotyczące przychodów netto, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2;
 - 6) opis badań lub prac rozwojowych prowadzonych przez przedsiębiorcę, w tym opis zadań badawczo-rozwojowych zrealizowanych w ostatnim roku obrotowym oraz ich wyników, a także wykaz uzyskanych akredytacji, patentów lub zastosowań w praktyce.
7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 6, przedsiębiorca dołącza następujące dokumenty:
- 1) aktualny odpis z rejestru przedsiębiorców;
 - 2) kopię decyzji o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej (NIP);
 - 3) kopię decyzji o nadaniu statystycznego numeru identyfikacyjnego REGON;
 - 4) zatwierdzone na podstawie odrębnych przepisów sprawozdanie finansowe przedsiębiorcy za rok obrotowy poprzedzający złożenie wniosku wraz z wyszczególnieniem przychodów netto z tytułu sprzedaży badań lub prac rozwojowych;
 - 5) raport z badania sprawozdania finansowego, o którym mowa w pkt 4, wraz z opinią biegłego rewidenta;
 - 6) zaświadczenie właściwego naczelnika urzędu skarbowego o niezaleganiu z zapłatą podatków;
 - 7) zaświadczenie miejscowo właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu z zapłatą składek na ubezpieczenia społeczne i składek na ubezpieczenie zdrowotne;
 - 8) zaświadczenie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o niezaleganiu z zapłatą podatków i opłat lokalnych;
 - 9) w przypadku spółki handlowej powstałej w wyniku komercjalizacji lub prywatyzacji jednostki badawczo-rozwojowej - informację o wysokości ulg podatkowych przysługujących tej jednostce badawczo-rozwojowej w ostatnim roku obrotowym jej działalności.

Art. 13.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, nadania przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 12 ust. 1, statusu centrum badawczo-rozwojowego w przypadku, gdy przedsiębiorca ten nie spełnia warunków, o których mowa w art. 12 ust. 2.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki może odmówić nadania przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 12 ust. 1, statusu centrum badawczo-rozwojowego w przypadku negatywnej opinii, o której mowa w art. 12 ust. 5 pkt 1, 2 lub 3.

Art. 14.

Przedsiębiorca, który uzyskał status centrum badawczo-rozwojowego, składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok sprawozdawczy:

- 1) dokumenty, o których mowa w art. 12 ust. 7 pkt 6-8, zatwierdzone na podstawie odrębnych przepisów sprawozdanie finansowe przedsiębiorcy za

ostatni rok obrotowy z wyszczególnieniem przychodów netto z tytułu sprzedaży badań lub prac rozwojowych oraz raport z badania tego sprawozdania;

- 2) opis badań lub prac rozwojowych prowadzonych przez przedsiębiorcę, w tym opis zadań badawczo-rozwojowych zrealizowanych w ostatnim roku obrotowym oraz ich wyników, a także wykaz uzyskanych akredytacji, patentów lub zastosowań w praktyce.

Art. 15.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o pozbawieniu przedsiębiorcy statusu centrum badawczo-rozwojowego, w przypadku gdy:
 - 1) analiza dokumentów złożonych na podstawie art. 14 wykaże, że przedsiębiorca ten nie spełnia warunków, o których mowa w art. 12 ust. 2;
 - 2) przedsiębiorca nie spełni obowiązku, o którym mowa w art. 14.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikaty o wydanych decyzjach w sprawie nadania i pozbawienia przedsiębiorcy statusu centrum badawczo-rozwojowego.

Art. 16.

1. Centrum badawczo-rozwojowe może tworzyć fundusz innowacyjności.
2. Fundusz innowacyjności tworzy się z comiesięcznego odpisu wynoszącego nie więcej niż 20% przychodów uzyskanych przez centrum badawczo-rozwojowe w danym miesiącu.
3. Odpis, o którym mowa w ust. 2, obciąża koszty działalności centrum badawczo-rozwojowego.
4. Środki funduszu innowacyjności są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym.
5. Równowartość odpisów dokonanych zgodnie z ust. 2 centrum badawczo-rozwojowe przekazuje na rachunek bankowy funduszu innowacyjności w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonany został odpis.
6. Środki funduszu innowacyjności przeznacza się na pokrywanie kosztów prowadzenia badań i prac rozwojowych.
7. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykorzystywania środków funduszu innowacyjności, biorąc pod uwagę Zasady Ramowe stosowane przez Wspólnotę wobec pomocy publicznej na rzecz badań i rozwoju (Dz. Urz. WE C 45 z 17.02.1996).
8. Środki funduszu innowacyjności zalicza się do przychodów z działalności w przypadku:
 - 1) niewykorzystania ich w danym roku kalendarzowym - w wysokości niewykorzystanych środków;
 - 2) utraty przez przedsiębiorcę statusu centrum badawczo-rozwojowego.

Art. 17.

W sprawach nieuregulowanych w art. 12-15 stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 5**Zmiany w przepisach obowiązujących****Art. 18.**

W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz.U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431, z późn. zm.⁵⁾) w art. 12:

1) w ust. 2 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) przedsiębiorców o statusie centrum badawczo-rozwojowego uzyskanym na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484), w zakresie przedmiotów opodatkowania zajętych na cele prowadzonych badań i prac rozwojowych,”;

2) po ust. 9 dodaje się ust. 10-12 w brzmieniu:

„10. Z tytułu zwolnienia od podatku rolnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 5a, jednostkom samorządu terytorialnego przysługuje z budżetu państwa zwrot utraconych dochodów.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb zwrotu utraconych dochodów, o których mowa w ust. 10, kierując się potrzebą zabezpieczenia budżetów gmin przed utratą dochodów.

12. Zwolnienie od podatku rolnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 5a, stanowi pomoc de minimis, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001).”.

Art. 19.

W ustawie z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388, z późn. zm.⁶⁾) uchyla się art. 74.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 108, poz. 681, z 2001 r. Nr 81, poz. 875, z 2002 r. Nr 200, poz. 1680, z 2003 r. Nr 110, poz. 1039 i Nr 162, poz. 1568 oraz z 2005 r. Nr 143, poz. 1199, Nr 164, poz. 1365, Nr 169, poz. 1419 i Nr 175, poz. 1462.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1683 i Nr 240, poz. 2052, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 oraz z 2005 r. Nr 164, poz. 1365.

Art. 20.

W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84, z późn. zm.⁷⁾) w art. 7:

1) w ust. 2 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) przedsiębiorców o statusie centrum badawczo-rozwojowego uzyskanym na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484) w odniesieniu do przedmiotów opodatkowania zajętych na cele prowadzonych badań i prac rozwojowych.”;

2) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Z tytułu zwolnień z podatków i opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 8 oraz ust. 2 pkt 5a, jednostkom samorządu terytorialnego przysługuje z budżetu państwa zwrot utraconych dochodów.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb zwrotu utraconych dochodów, o których mowa w ust. 4, kierując się potrzebą zabezpieczenia budżetów gmin przed utratą dochodów z tytułu zwolnień w opłatach i podatkach.”;

3) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Zwolnienie od podatków i opłat, o którym mowa w ust. 2 pkt 5a, stanowi pomoc de minimis, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001).”.

Art. 21.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2002 r. Nr 200, poz. 1683, z 2003 r. Nr 96, poz. 874, Nr 110, poz. 1039, Nr 188, poz. 1840, Nr 200, poz. 1953 i Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 92, poz. 880 i 884, Nr 96, poz. 959, Nr 123, poz. 1291 i Nr 281, poz. 2782 oraz z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 143, poz. 1199, Nr 164, poz. 1365, Nr 167, poz. 1399, Nr 169, poz. 1419 i Nr 175, poz. 1462.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i poz. 2781 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420 i Nr 177, poz. 1468.

1) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Małżonkowie podlegający obowiązkowi podatkowemu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, między którymi istnieje wspólność majątkowa, pozostający w związku małżeńskim przez cały rok podatkowy, mogą być jednak, z zastrzeżeniem ust. 8, na wniosek wyrażony we wspólnym zeznaniu rocznym, z zastrzeżeniem art. 6a, opodatkowani łącznie od sumy swoich dochodów określonych zgodnie z art. 9 ust. 1 i 1a, po uprzednim odliczeniu, odrębnie przez każdego z małżonków, kwot określonych w art. 26 i art. 26c; w tym przypadku podatek określa się na imię obojga małżonków w podwójnej wysokości podatku obliczonego od połowy łącznych dochodów małżonków, z tym że do sumy tych dochodów nie wlicza się dochodów (przychodów) opodatkowanych w sposób zryczałtowany na zasadach określonych w tej ustawie.”;

2) w art. 22 dodaje się ust. 7b w brzmieniu:

„7b. Poniesione koszty prac rozwojowych zalicza się do kosztów uzyskania przychodów w roku podatkowym, w którym zostały zakończone, o ile nie mogą być uznane za wartości niematerialne i prawne w rozumieniu art. 22b ust. 2 pkt 2.”;

3) w art. 22m w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) od poniesionych kosztów zakończonych prac rozwojowych - 12 miesięcy.”;

4) po art. 26b dodaje się art. 26c w brzmieniu:

„Art. 26c. 1. Od podstawy obliczenia podatku (opodatkowania), ustalonej zgodnie z art. 26 ust. 1, odlicza się wydatki poniesione przez podatnika na nabycie nowych technologii, do wysokości i na warunkach określonych w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uwzględniającym Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej (Dz. Urz. WE C 74 z 10.03.1998 oraz Dz. Urz. WE C 258 z 9.09.2002).

2. Za nowe technologie, w rozumieniu ust. 1, uważa się wiedzę technologiczną w postaci wartości niematerialnych i prawnych, w szczególności wyniki badań i prac rozwojowych, nabytą przez podatnika od jednostek naukowych w rozumieniu prawa kraju rejestracji, która umożliwia wytwarzanie nowych lub udoskonalonych wyrobów lub usług i która nie jest stosowana na świecie przez okres dłuższy niż 5 lat, co potwierdza opinia niezależnej jednostki naukowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 727).

3. Prawo do odliczeń przysługuje podatnikowi uzyskującemu przychody ze źródła określonego w art. 10 ust. 1 pkt 3. Kwota odliczeń nie może w roku podatkowym przekroczyć kwoty dochodu uzyskanego przez podatnika z tego źródła.

4. Prawo do odliczeń nie przysługuje podatnikowi, jeżeli w roku podatkowym lub w roku poprzedzającym prowadził działalność na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia.

5. Podstawą ustalenia wielkości odliczenia jest kwota wydatków poniesionych przez podatnika na nabycie nowej technologii,

uwzględnionych w wartości początkowej, w części w jakiej została zapłacona podmiotowi uprawnionemu w roku podatkowym, w którym nową technologię wprowadzono do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych lub w roku następującym po tym roku, oraz w której nie została zwrócona podatnikowi w jakiegokolwiek formie.

6. Jeżeli podatnik dokonał przedpłat (zadatków) na poczet wydatków określonych w ust. 5 w roku poprzedzającym rok w którym wprowadził nową technologię do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, uznaje się je za poniesione w roku jej wprowadzenia do tej ewidencji.
7. Odliczenia dokonuje się w zeznaniu za rok podatkowy, w którym poniesiono wydatki, o których mowa w ust. 5 i 6. W sytuacji gdy podatnik osiąga za rok podatkowy stratę lub wielkość dochodu z pozarolniczej działalności podatnika jest niższa od kwoty przysługujących mu odliczeń, odliczenia odpowiednio w całej kwocie lub w pozostałej części dokonuje się w zeznaniach za kolejno następujące po sobie trzy lata podatkowe licząc od końca roku, w którym nową technologię wprowadzono do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.
8. Odliczenia związane z nabyciem nowej technologii nie mogą przekroczyć:
 - 1) 50% kwoty, ustalonej zgodnie z ust. 5 i 6, dla podatnika będącego mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej w roku, w którym nabył prawo do odliczenia, albo
 - 2) 30% kwoty, ustalonej zgodnie z ust. 5 i 6, dla pozostałych podatników.
9. Podatnik traci prawo do odliczeń związanych z nabyciem nowej technologii, jeżeli przed upływem trzech lat podatkowych licząc od końca roku podatkowego, w którym wprowadził nową technologię do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych:
 - 1) udzieli w jakiegokolwiek formie lub części innym podmiotom prawa do nowej technologii; nie dotyczy to przeniesienia prawa w wyniku przekształcenia formy prawnej oraz łączenia lub podziału dotychczasowych przedsiębiorców – dokonywanych na podstawie przepisów Kodeksu spółek handlowych, albo
 - 2) zostanie ogłoszona jego upadłość obejmująca likwidację majątku, lub zostanie postawiony w stan likwidacji, albo
 - 3) otrzyma zwrot wydatków na tę technologię w jakiegokolwiek formie.
10. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 9, podatnik jest obowiązany w zeznaniu podatkowym składanym za rok, w którym wystąpiły te okoliczności, do zwiększenia podsta-

wy obliczenia podatku (opodatkowania) o kwotę dokonanych odliczeń, do których utracił prawo, a w razie poniesienia straty – do jej zmniejszenia o tę kwotę. W przypadku, o którym mowa w ust. 9 pkt 3, kwotę odliczeń, do której podatnik utracił prawo, określa się proporcjonalnie do udziału zwróconych wydatków w wartości początkowej nowej technologii.

11. Do odliczeń o których mowa w ust. 1 nie mają zastosowania przepisy art. 23 ust. 1 pkt 45.”.

Art. 22.

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Poniesione koszty prac rozwojowych zalicza się do kosztów uzyskania przychodów w roku podatkowym, w którym zostały zakończone, o ile nie mogą być uznane za wartości niematerialne i prawne w rozumieniu art. 16b ust. 2 pkt 3.”;

2) w art. 16m w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) od poniesionych kosztów zakończonych prac rozwojowych - 12 miesięcy”;

3) w art. 17:

a) w ust. 1 pkt 4k otrzymuje brzmienie:

„4k) dochody Banku Gospodarstwa Krajowego prowadzącego Krajowy Fundusz Mieszkaniowy, Fundusz Termomodernizacji, Fundusz Kredytu Technologicznego i Krajowy Fundusz Drogowy oraz banku prowadzącego kasę mieszkaniową, stanowiące równowartość dochodu uzyskanego przez te Fundusze lub kasę mieszkaniową z tytułów określonych w odrębnych przepisach - w części przeznaczonej wyłącznie na realizację wymienionych w tych przepisach celów, odpowiednio Funduszy lub kasy mieszkaniowej”;

b) w ust. 1c pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedsiębiorstwach państwowych, spółdzielniach i spółkach”;

4) po art. 18a dodaje się art. 18b w brzmieniu:

„Art. 18b. 1. Od podstawy obliczenia podatku (opodatkowania), ustalonej zgodnie z art. 18, odlicza się wydatki poniesione przez podatnika na nabycie nowych technologii, do wysokości i na warunkach określonych w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw fi-

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1203, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298 i Nr 169, poz. 1419 i 1420.

nansów publicznych, uwzględniającym Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej (Dz. Urz. WE C 74 z 10.03.1998 oraz Dz. Urz. WE C 258 z 9.09.2002).

2. Za nowe technologie, w rozumieniu ust. 1, uważa się wiedzę technologiczną w postaci wartości niematerialnych i prawnych, w szczególności wyniki badań i prac rozwojowych, nabytą przez podatnika od jednostek naukowych w rozumieniu prawa kraju rejestracji, która umożliwia wytwarzanie nowych lub udoskonalonych wyrobów lub usług i która nie jest stosowana na świecie przez okres dłuższy niż 5 lat, co potwierdza opinia niezależnej jednostki naukowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 727).
3. Prawo do odliczeń nie przysługuje podatnikowi, jeżeli w roku podatkowym lub w roku poprzedzającym prowadził działalność na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia.
4. Podstawą ustalenia wielkości odliczenia jest kwota wydatków poniesionych przez podatnika na nabycie nowej technologii, uwzględnionych w wartości początkowej, w części, w jakiej została zapłacona podmiotowi uprawnionemu w roku podatkowym, w którym nową technologię wprowadzono do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych lub w roku następującym po tym roku, oraz w której nie została zwrócona podatnikowi w jakiegokolwiek formie.
5. Jeżeli podatnik dokonał przedpłat (zadatków) na poczet wydatków określonych w ust. 4 w roku poprzedzającym rok, w którym wprowadził nową technologię do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, uznaje się je za poniesione w roku jej wprowadzenia do tej ewidencji.
6. Odliczenia dokonuje się w zeznaniu za rok podatkowy, w którym poniesiono wydatki, o których mowa w ust. 4 i 5. W sytuacji gdy podatnik osiąga za rok podatkowy stratę lub wielkość dochodu z pozarolniczej działalności podatnika jest niższa od kwoty przysługujących mu odliczeń, odliczenia odpowiednio w całej kwocie lub w pozostałej części dokonuje się w zeznaniach za kolejno następujące po sobie trzy lata podatkowe licząc od końca roku, w którym nową technologię wprowadzono do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.
7. Odliczenia związane z nabyciem nowej technologii nie mogą przekroczyć:
 - 1) 50% kwoty, ustalonej zgodnie z ust. 5 i 6, dla podatnika będącego mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej w roku, w którym nabył prawo do odliczenia, albo
 - 2) 30% kwoty, ustalonej zgodnie z ust. 5 i 6, dla pozostałych podatników.

8. Podatnik traci prawo do odliczeń związanych z nabyciem nowej technologii, jeżeli przed upływem trzech lat podatkowych licząc od końca roku podatkowego, w którym wprowadził nową technologię do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych:
- 1) udzieli w jakiegokolwiek formie lub części innym podmiotom prawa do nowej technologii; nie dotyczy to przeniesienia prawa w wyniku przekształcenia formy prawnej oraz łączenia lub podziału dotychczasowych przedsiębiorców – dokonywanych na podstawie przepisów Kodeksu spółek handlowych, albo
 - 2) zostanie ogłoszona jego upadłość obejmująca likwidację majątku, lub zostanie postawiony w stan likwidacji, albo
 - 3) otrzyma zwrot wydatków na tę technologię w jakiegokolwiek formie.
9. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 8, podatnik jest obowiązany w zeznaniu podatkowym składanym za rok, w którym wystąpiły te okoliczności, do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dokonanych odliczeń, do których utracił prawo, a w razie poniesienia straty – do jej zmniejszenia o tę kwotę. W przypadku, o którym mowa w ust. 8 pkt 3, kwotę odliczeń, do której podatnik utracił prawo, określa się proporcjonalnie do udziału zwróconych wydatków w wartości początkowej nowej technologii.
10. Przepisy ust. 9 stosuje się odpowiednio w razie utraty przez podatkową grupę kapitałową statusu podatnika. Obowiązek, o którym mowa w ust. 9, ciąży wówczas na spółce, która wprowadziła nową technologię do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.
11. Do odliczeń, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania przepisy art. 16 ust. 1 pkt 48.”.

Art. 23.

W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz.U. z 2000 r. Nr 9, poz. 131, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 14 po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:

„3c. Nie nalicza się obowiązkowej opłaty rocznej od aktywów Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego w Banku Gospodarstwa Krajowego.”.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958, Nr 119, poz. 1252 i Nr 122, poz. 1316, z 2001 r. Nr 154, poz. 1802, z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 217, poz. 2124, Nr 223, poz. 2218 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 121, poz. 1262 i Nr 146, poz. 1546.

Art. 24.

W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz.U. Nr 109, poz. 1158, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) działalności innowacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484),”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do zadań Agencji, o których mowa w ust. 1 pkt 4, należy w szczególności:

- 1) działanie na rzecz realizacji założeń polityki innowacyjnej państwa,
- 2) wspieranie i promocja przedsięwzięć, w tym programów, centralnych i regionalnych w zakresie rozwoju innowacyjności,
- 3) przygotowywanie i realizacja własnych programów działań wspierających działalność innowacyjną,
- 4) wspomaganie organów administracji rządowej i samorządowej w zbieraniu i przetwarzaniu danych o potrzebach gospodarki narodowej w zakresie innowacyjności,
- 5) wspieranie działalności instytucji otoczenia przedsiębiorstw działających na rzecz wzrostu innowacyjności przedsiębiorstw i gospodarki, takich jak: jednostki badawczo-rozwojowe, centra badawczo-rozwojowe, centra transferu technologii, inkubatory przedsiębiorczości i parki technologiczne,
- 6) współpraca międzynarodowa w zakresie promocji i rozwoju innowacyjności.”;

2) w art. 6 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) świadczenie usług doradczych dla przedsiębiorców, bezrobotnych i podmiotów działających na rzecz rozwoju gospodarczego, innowacyjności, zatrudnienia lub rozwoju zasobów ludzkich, które nie działają dla zysku lub zysk przeznaczają na cele statutowe,”

b) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) prowadzenie w ramach rejestru, o którym mowa w pkt 8, rejestru podmiotów działających na rzecz innowacyjności pod nazwą „Krajowa Sieć Innowacji”,”

c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 66, poz. 596 i Nr 216, poz. 1824, z 2004 r. Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785 oraz z 2005 r. Nr 132, poz. 1110.

„9) promowanie podmiotów, o których mowa w pkt 8 i 8a, organizowanie współpracy między nimi oraz świadczenie na ich rzecz usług doradczych, szkoleniowych i informacyjnych,”

d) w pkt 10:

- lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wspomaganie działań określonych w pkt 1-6 i 11, prowadzonych przez inne podmioty,”

- lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wspomaganie inwestycji mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, w szczególności sprzyjających wzrostowi ich konkurencyjności i innowacyjności,”

- lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) wzmacnianie potencjału podmiotów działających na rzecz rozwoju gospodarczego, innowacyjności, zatrudnienia lub rozwoju zasobów ludzkich.”

e) dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) podejmowanie, wspieranie i finansowanie przedsięwzięć w zakresie transferu nowych technologii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej.”;

3) w art. 6b w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) podmiotom działającym na rzecz innowacyjności.”

Art. 25.

W ustawie z dnia 20 marca 2002 r. o finansowym wspieraniu inwestycji (Dz.U. Nr 41, poz. 363, z późn. zm.¹²⁾) w art. 2 w ust. 1 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) parku technologicznym - należy przez to rozumieć zespół wyodrębnionych nieruchomości wraz z infrastrukturą techniczną, utworzony w celu dokonywania przepływu wiedzy i technologii pomiędzy jednostkami naukowymi w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz.U. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 727) a przedsiębiorcami, na którym oferowane są przedsiębiorcom, wykorzystującym nowoczesne technologie, usługi w zakresie doradztwa w tworzeniu i rozwoju przedsiębiorstw, transferu technologii oraz przekształcania wyników badań naukowych i prac rozwojowych w innowacje technologiczne, a także stwarzający tym przedsiębiorcom możliwość prowadzenia działalności gospodarczej przez korzystanie z nieruchomości i infrastruktury technicznej na zasadach umownych,”

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 141, poz. 1177, z 2003 r. Nr 159, poz. 1537 oraz z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2701.

Art. 26.

W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz.U. Nr 200, poz. 1682 i Nr 216, poz. 1826) w art. 7:

1) w ust. 2 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) przedsiębiorców o statusie centrum badawczo-rozwojowego uzyskanym na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484) w zakresie przedmiotów opodatkowania zajętych na prowadzenie przez nich badań i prac rozwojowych.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 4-6 w brzmieniu:

„4. Z tytułu zwolnienia od podatku leśnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, jednostkom samorządu terytorialnego przysługuje z budżetu państwa zwrot utraconych dochodów.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb zwrotu utraconych dochodów, o których mowa w ust. 4, kierując się potrzebą zabezpieczenia budżetów gmin przed utratą dochodów.

6. Zwolnienie od podatku leśnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, stanowi pomoc de minimis, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis (Dz. Urz. WE L10 z 13.01.2001).”.

Art. 27.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535 oraz z 2005 r. Nr 14, poz. 113 i Nr 90, poz. 756) w załączniku nr 4 skreśla się poz. 5.

Art. 28.

W ustawie z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 727) w art. 2 w pkt 9 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) inne jednostki organizacyjne, niewymienione w lit. a-f, posiadające osobowość prawną i siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej, w tym przedsiębiorcy posiadający status centrum badawczo – rozwojowego nadawany na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484);”.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 29.

1. Spółka handlowa powstała w wyniku komercjalizacji lub prywatyzacji jednostki badawczo-rozwojowej otrzymuje status centrum badawczo-rozwojowego na okres do dnia rozpatrzenia jej wniosku o nadanie tego statusu, bez konieczności zachowania warunków określonych w art. 12 ust. 2.
2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem złożenia przez spółkę wniosku w terminie 6 miesięcy od dnia przekształcenia. W przypadku gdy wniosek nie zostanie uwzględniony, spółka jest obowiązana do zapłaty podatków, opłat należnych za okres zwolnienia w terminie miesiąca od dnia uprawomocnienia się decyzji w sprawie wniosku.

Art. 30.

1. Do jednostek organizacyjnych, które uzyskały status jednostki badawczo-rozwojowej na podstawie art. 74 ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych stosuje się przepisy dotychczasowe do upływu okresu, na który nadany został status jednostki badawczo-rozwojowej.
2. Do postępowań o udzielenie statusu jednostki badawczo-rozwojowej, wszczętych i niezakończonych do dnia 31 grudnia 2005 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 31.

Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Bankowego, dostosuje, w drodze rozporządzenia, statut Banku Gospodarstwa Krajowego do przepisów ustawy, biorąc pod uwagę zasady tworzenia i wykorzystywania Funduszu.

Art. 32.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 12-22 oraz art. 26, 27 i 29, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.